

Zommeredisie 2004
Jaorgang 13, nr. 4
Oplaoe 1850 stoks

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

De zommergekaansie staot weer veur de deure. Wi'j hebben daor hatstikke vule zin an, jim dan? En as jim now lekker bi'j huus bliieven of veer vot gaon, wi'j weensken jim een heerlike zomer toe!

In 't Herenhoentien staot, krek as altied, weer een verhael over Piepmoes. De ondernemende moes gaot dit keer naor et zwembad en haelt daore, tegere mit zien kammeraoden, een mooie streek uut... Laot je et verhael mar gauw een keertien veurlezen!

Op disse bladziede kun jim een klein spellegien doen en achterop is ok een spellegien te vie-nen. Op et inlegvel staon dit keer twee maskers. Et iene is et gezicht van een katte (Klaos de Kaeter of Miep?), et ere masker het de vorm van een vlinder. Hoe aj' de maskers percies klaor-maeken moeten, staot achterop dit kraantien te lezen. Wi'j hopen dat jim veul plezier van et kraantien én van de maskers hebben zullen! Tot oktober!

Welk vlindertien gaot naor welk bloempien?

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies in de Stellingwarven en ver-schient vier keer in et jaor. Et wodt bedocht, saemensteld en klaormaekt deur Gery Scholten en Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergementelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

PIEPMOES GAOT NAOR ET ZWEMBAD

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is midden in de zommer en et is slim waarm. Piepmoes schommelt loom henne-weer in zien hangmatte die hi'j tussen twee bomen vaastemaekt het. Now en dan gript hi'j naor zien glasien ranje dat op een taofeltien naost him staot.

Wat zollen mien maoten aenlik doen, daenkt de moes. Zollen die ok in et schaad liggen te puf-fen? Wat moej' aans op zoe'n waarme dag.

Hi'j het et nog niet docht as hi'j heurt iene ankommen. Diegene is zeker best op schik, want hi'j fluit een mooi wiesien. As hi'j zicht wie et is, is et wel logisch dat et besien zo mooi fluit. Et is zien kammeraod de gelegouw en die voegel kan now ienkeer allemachtig mooi fluiten. Luuster mar: dudeljo-ho... dudeljo-ho...

'Ha, die Piepmoes,' zegt de voegel, as hi'j Piepmoes in zien hangmatte ontdekt het. 'Ik docht al, waar zol die moes ommehangen mit dit waarme weer. Wat een hitte, now?'

'Ommerack,' poest Piepmoes.

'Hoe daenk ie d'r over om naor et zwembad te gaon?' vragt de gelegouw. 'Et roodbossien en de doeve gaon d'r ok henne, en wi'j dochten dat ie d'r ok wel veur te porren wezen zollen!'

'Ikke wel,' zegt Piepmoes en springt mit een boge uut de hangmatte. 'Ik gao mitien mit. Waacht even, even mien zwembroek en een haandoek pakken.'

Even laeter stappen de beide dieren deur de bos, op weg naor et zwembad.

As ze bi'j et zwembad kommen, bin de doeve en et roodbossien d'r al. Ze stappen krek et wae-ter in. Piepmoes en de gelegouw gaon d'r gauw achteran. D'r bin nog een hieleboel ere die-ren in et zwembad te vienen. Een peer knienegies doen wie as et hadste zwemmen kan. Een ploegien haezen is mit een balle an et speulen en de molle stapt wat henne-weer in et pierebat-tien. Hi'j vint dat heerlijk, mar gaot liever niet in et diepere wacter, daor het hi'j et niet zo op staon. In de veerte drieven een peer enten. Die bin vanzels hielemaole niet benauwd veur wae-ter, die zwemmen zo vaeke. D'r bin daor nog meer zwemmers, mar Piepmoes en de gelegouw kun niet goed zien wie as dat binnen. En kiek, vlakbi'j hej' de duukplaanke, daor duukt de kik-kerd krek vanof, dat is vanzels ok zoe'n echte zwemmer.

'Kwak, kwak, kiek mi'j now, Piepmoes,' kwaekt hi'j, en mit een geweldige ploons belaant hi'j in et waeter. 'Durf ie dat wel,' vragt hi'j, as hi'j de snute weer boven waeter stikt.

'Vanzels wel,' pocht Piepmoes. 'Et zol me wat wezen, let mar es op.'

De moes zwemt mitien naor de kaante toe en klautert et trappien op naor boven, naor de duuk-plaanke.

'Oe hedenhitskes, as dat mar goed gaot,' sjilpt de gelegouw. 'Piepmoes is soms wel es wat al te driest. Wat kan dat besien soms toch verhipte eigenwies wezen.'

'Ziej' me wel, kikkerd?' raost Piepmoes naor beneden. 'Kiek mar goed, misschien maek ik ok nog wel een dubbele salto.'

'Et kon him wel in et heufd scheuten wezen,' piept de gelegouw now angstig tegen de doeve. Die is intied ok in de buurt kommen om te zien wat d'r allegere an de haand is... Oei, oei, die malle moes toch!

Piepmoes het de hanen al in de locht en de rogge in de bocht, et zal wezen. Hi'j kikt nog es om him henne om te kieken as iederiene him wel zicht, en dan...

De moes recht zien rogge, blijft stokstief stillestaon en dot de aarms weer naor beneden. Hi'j bedudet zien kammeraoden dat hi'j in de veerte wat zicht. Veurzichtig komt hi'j et trappien weer daele naor beneden. Wat zol d'r wezen...

As Piepmoes beneden is vertelt hi'j zien kammeraoden wat, of liever wie, hi'j in de veerte zag. 'Klaos de Kaeter en Miep bin daorginderd,' gniest hi'j.

'Ik snap niet waaromme aj' daor omme lachen moeten,' bromt de gelegouw een betien sacherijnig. 'Zi'j bedarven altied alles. Hoe in de wereld is et meugelik dat ze naor et zwembad kommen. Katten hebben ja een gloeiende hekel an waeter.'

'Now,' zegt Piepmoes, 'reken d'r mar op dat dat nao vandaege nog veul slimmer et geval wezen zal. Luuster mar es even naor mien plannegien. De katten bin niet van plan om te zwemmen, heur. Ze liggen tegere, mooi naost mekere, noflik in et zunnegien op een lochtbedde te dobberen... En now hadde ik zó docht...'

De drie voegels, de molle en de kikkerd bugen heur naor Piepmoes toe om te heuren wat die van plan is. As die zien verhael daon het, schuddeboeken ze allemaole van et lachen.

Waarom? Now, luuster mar hoe et verhael veerder gaot!

Hiel stillegies laoten de dieren heur in et wacter zakken. Ze zwemmen veurzichtig de kaant op van et lochtbedde mit de beide katten. Alliend de molle dust niet mit, die blif bi'j et pierebatien op zien kammeraoden waachten.

De kikkerd zwemt veurop en de doeve dobbert daor vlak aachteran. Aachter him stikt de snute van Piepmoes boven et wacter. Kick die moes es zwemmen! Et roodbossien en de gelegouw sluten de riegel.

Et is een hiel aende, mar dan bin ze in de buurt van et lochtbedde. De kikkerd gaot alliend veerder, hi'j kan zo onder waeter verdwienen as d'r wat mis gaon zol.

De kikkerd is now zowat an de katten toe...

'Wat was dit een geweldig idee van jow, Klaos,' mierkt Miep best op 't schik tegen de kaeter. 'Et is heerlijk, zo in et zunnegien op et lochtbedde in et waeter. Et vaalt me hatstikke van jow mit dat ie zoks bedocht hebben. Ik hool et zo wel even vol, ieje dan?'

'Ikke ok wel,' bromt de kaeter tevreden. 'Tsja, ik bin niet zoe'n domme kaeter as ic daerken! Ie meugen wel es wat aoriger tegen me wezen. Aenlik moch ie me now wel trakteren op wat lekkers. Hej' niks bi'j je?'

'Niet an docht,' mauwkt Miep. 'Ik zol ok wel wat lussen. De locht van waeter maekt je hongrig. Mar wie wet, as we douk weer naor de boerderi'je gaon, kommen we misschien nog wel een lekker happien tegen. En now moej' je veerder mar even koest holen, mit dat gepoch over jezels. Ik wil now even lekker veerder soezen.'

Evenpies laeter is et spinnen en snorken van de beide katten te heuren. Mar dat is niet van lange duur...

De kikkerd hoolt him ondertussen an et lochtbedde vaaste, kikt es aachteromme naor zien maoten en stikt een doeme in de locht. Dat betekent dat hi'j alles onder controle het. Hi'j kikt nog es naor Klaos en Miep en zicht dat die nog de hieltied best in de soeze binnen. Dan trekt hi'j, hiel veurzichtig, et ventiel uut et lochtbedde en zwemt zo hadde as hi'j kan naor Piepmoes en de voegels weeromme.

Et lochtbedde lopt staorigan leeg. De katten hebben eerst niks deur, die liggen nog mooi te snorken. Mar dan wodt et witte puntien van de stat van Klaos nat en et zwatte puntien van de stat van Miep hangt ok al in et waeter. Ze slingeren in heur slaop een keertien mit de stat. Dat hadden ze beter niet doen kund, want et lochtbedde is al veur meer as de helte leeg en raekt now hielemaole uut belaans.

De beide katten bin in ienkeer klaorwakker as ze naor de kaante van et lochtbedde rollebollen.

Ze zullen heur schrap zetten, mar niks helpt meer. Ze mieteren zo et waeter in, en raozen en gaon tekeer, za'k jim vertellen!

'Help, hellup,' raost Klaos. 'Miep, help mi'j, help mi'j, ik wor nat!'

Mar Miep raost krek zo hadde om hulpe as Klaos en is me toch lelk.

'Ik help jow niet, aekelige rotkaeter dat ie binnen,' proest Miep mit de neuze vol waeter. 'Ik wor ok dweildeumat. En allegere deur dat stomme idee van jow. Hoe bedaenk ie et ok, op een lochtbedde in et zwembad. Ie kun om mi'j ver...'

Dan verdwient de witte katte brobbelende onder waeter, mar komt even veerderop weer bovendrieven. Mit een boel gemattel en gespattel lokt et de katten om an de kaante te kommen. Ze bin deur- en deurnat en zo lelk as spinnen. Ze schudden heur et waeter van de huud en maeken dat ze votkommen, zo hadde as ze kunnen. Gien wonder, want in plak van dat alle ere zwemmers een betien medelieden hebben mit Klaos en Miep, slaon ze heur op de kni'jen van et lachen...

Et inlegvel

Op et inlegvel zien jim twee maskers. Et iene het et gezicht van een katte, et ere het de vorm van een vlinder. Om de maskers mooi te maeken, kuj' ze et beste eerst mooi kleuren, varven of mit stokkies pepier beplakken. Bi'j' daor naor je zin klaar mit, dan kuj' de maskers netties uitknippen. Op et plak daor aj' deurhenne kieken moeten, knip ie een peer gatties. Et juuste plak daorveur is angeven. An de ziedkaanten staot een zwatte stippel. Op dat plak moej' een klein gattien in et masker prikken. Deur de gatties doe' dan een touwgien of een illestiekien. Aj' et masker opzetten, kuj' dat touwgien of illestiekien achter je heufd langes doen en vaalt et masker niet van je neuze!

